

Tekst Aanbiedingsmail aan de Eerste en Tweede Kamer

Geachte Kamerleden,

Op 22 maart jl. is bijgaande brief per post aan u gestuurd. Ter volledigheid sturen wij u deze e-mail omdat zich in afgelopen week nog een tweetal zaken van belang heeft voorgedaan:

- Artikel van Edwin Timmer in het AD: "*Een derde van Gronings dorpje bezoekt dokter vanwege klachten windturbines*" (<https://www.destentor.nl/binnenland/een-derde-van-gronings-dorpje-bezoekt-dokter-vanwege-klachten-windturbines~a345fae9/>)
- De behandeling van dit artikel op dinsdagmiddag 19 maart tijdens het vragenuurtje in de Kamer met de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat mw. Vivian Heijnen.

Als Omwonenden van Windparken in Nederland vinden wij (h)erkenning in het betreffende artikel en zijn verrast met de vragen maar ook verbaasd door de antwoorden die in de Tweede Kamer tijdens het vragenuurtje door de Staatssecretaris werden gegeven.

Wat ons daarbij opvalt is het volgende:

Volksvertegenwoordigers moeten de kwaliteit, risico's en belangen toetsen en afwegingen maken. Uit de gegeven antwoorden en opmerkingen van zowel kamereleden als de verantwoordelijke staatssecretaris, blijkt dat bij het maken van afwegingen in complexe dossiers zoals het plaatsen van industriële windturbines, essentiële informatie en kennis -zoals over geluid- ontbreken!

Tevens wordt door de staatssecretaris het voorzorgsbeginsel verkeerd uitgelegd namelijk ten gunste van de initiatiefnemers van windparken omdat zij in verband met de gedane investeringen de bescherming van de vergunningen zouden moeten kunnen genieten. Echter de wetgever regelt en bedoelt in de Omgevingswet met het voorzorgsbeginsel iets anders en wel het volgende:

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal), zorgplicht in artikel 2.11, eerste lid. Degene die een milieubelastende activiteit, of een lozingsactiviteit op een oppervlaktewaterlichaam of een lozingsactiviteit op een zuivering technisch werk verricht en weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat die activiteit nadelige gevolgen kan hebben voor de belangen, bedoeld in artikel 2.2, is verplicht:

- 1. Alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van diegene kunnen worden gevraagd om die gevolgen te voorkomen.*
- 2. Voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen: die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.*
- 3. Als die gevolgen onvoldoende kunnen worden beperkt: die activiteit achterwege te laten voor zover dat redelijkerwijs van diegene kan worden gevraagd.*

Het voorzorgsbeginsel is dus in het leven geroepen om het milieu en de leefomgeving te beschermen tegen de activiteit en niet ter bescherming van initiatiefnemers. Deze context had door de Staatssecretaris in het vragenuurtje beter als zodanig worden uitgelegd.

Hierdoor zijn onze zorgen nog groter geworden dan deze al waren.

De idee van het indrukken van de in het vragenuurtje voorgestelde pauzeknop is op vele manieren een goed idee:

- Allereerst voor de bestaande overlast gevende windparken en dat gaat niet om een enkel park, zoals de NWEA ons wil doen geloven in een mediaoffensief. Verstoorde nachtrust heeft effect op de algehele gezondheid en de veroorzaker dient gestopt te worden wanneer dit bij regelmaat gebeurt. Zo is hiervoor een regeling voor het railverkeer in de nachtelijke uren opgesteld. Voor windturbines is een soortgelijke regeling er niet.
- Waar serieuze aanwijzingen van schade aan gezondheid en leefomgeving zijn zou per direct de pauzeknop ingedrukt moeten worden om blootstelling van omwonenden te stoppen.

Temeer zolang de factoren die dit mogelijk veroorzaken nog in onderzoek zijn. Omwonenden zijn geen proefkonijnen!!

- De Overbruggingsregeling regelt dat het bevoegd gezag bij een defecte windturbine het stilzetten van de betreffende windturbine kan vorderen, hetgeen in de praktijk zelfs voor de nachtelijke uren niet gebeurt.
- Voor toekomstige windparken dient daarnaast de pauzeknop ingedrukt te worden totdat het Besluit Windturbinebepalingen Leefomgeving is vastgesteld. De escape van lokale normen opstellen zorgt voor broddelwerk en een lappendeken aan niet eenduidige regels voor het gebruik van windturbines.
- Als laatste is het van belang dat in afwachting van de landelijke wetgeving de Statenleden in de Provincies en de Raadsleden in de gemeenten op de pauzeknop drukken. Met lokale normen ontstaat een lappendeken, dat staat consistent beleid voor het plaatsen van windturbines in de weg. Voor omwonenden maar ook voor exploitanten wordt met de ingeslagen weg een onduidelijke situatie gecreëerd.

Met vriendelijke groet,

De vertegenwoordigers van Omwonenden Windparken Nederland.